

**Bed for ofrene-andagt,
onsdag d. 24. april 2019 kl. 16.45 i Grindsted Kirke.**

Forløb.

Ringning.

Præludium.

Velkomst og indledende bøn.

1. salme: DDS 636 "Midt i alt det meningsløse".

Tekstlæsning, tale og bøn.

Lystænding/blomster under dæmpet orgelmusik.

Bøn + Fadervor.

Velsignelse.

2. salme: DDS 634 "Du ved det nok, mit hjerte".

Afsluttende bøn.

Postludium.

Velkomst og indledende bøn.

Verden rundt søger mennesker jævnligt til forskellige helligdomme. Her i Danmark er det kirken, de fleste søger til, fordi størstedelen af danskerne bekender sig til kristendommen, sådan som man har gjort det siden 900-tallet.

Hver religion, hver tro har sin egenart og sine forskelligheder, men der er også noget, de har til fælles, nemlig en tro på en guddommelig magt. Mennesker overalt i verden søger til kirken, templet, synagogen, moskeen eller en anden helligdom, når de har noget at takke deres Gud for, eller når verden er ved at styrte sammen, og de famler efter mening. Det sidste er tilfældet for os i dag. Påskedag ramte flere terrorangreb dels kristne kirker, dels hoteller i Sri Lanka. Dødstallet er oppe over 350 mennesker.

Overfor den slags hændelser står man magtesløs, og i magtesløsheden er det ofte bønnen, man griber til. Det vil vi også gøre nu. Lad os alle bede!

Herre, vi er samlet her i klage og bøn.

Vi forstår ikke det, der er sket.

Vi føler os magtesløse og fortvivlede.

Se vore tårer.

Hør vore råb.

Lyt til vor klage!

Hjælp os i vor nød!

Amen.

Tekstlæsning, tale og bøn.

”Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?

Du er langt borte fra mit råb om hjælp og fra mit skrig.

Min Gud, jeg råber om dagen, men du svarer ikke,
og om natten, men jeg finder ikke ro.”

Sådan formuleres angsten og følelsen af Guds fravær i en situation, hvor man har allermost brug for ham. Ordene stammer fra en gammeltestamentlig salme, og det fortælles, at Jesus skreg de samme ord, da han hang på korset. Det er altså ikke kun i moderne tid, at vi kender til angst, desperation, fortvivlelse, smerte og sorg. Det er desværre noget, der hører menneskelivet til. Nogle gange sker det som følge af naturkatastrofer. Andre gange er det betinget af andre menneskers handlinger.

Nogle af jer, der er kommet her i dag, er personligt berørt af søndagens terrorangreb. I har familiemedlemmer og venner, der blev ofre for angrebene. Nogle er døde, andre sårede. Dertil kommer alle dem, der ikke er kommet fysisk til skade, men som resten af livet vil være mærket af det, der er sket.

Det var ikke kun srilankanske indbyggere, der blev ramt af terrorangrebene. Blandt de udenlandske ofre var et dansk ægtepar, der mistede tre af deres fire børn. Det er fuldstændig umuligt både at sætte sig ind i denne families situation og i det tab, der har ramt den srilankanske befolkning.

Hvad der får mennesker til i flæng at slå andre ihjel er ikke til at begribe. Naturligvis skal gerningsmændene for retten og idømmes den straf, som landets love foreskriver; men det gør ikke situationen lettere at forstå. Med mindre man har ladet sig udsætte for en massiv hjernevask, er det ganske ubegribeligt og totalt meningsløst, hvad der er sket.

Meget tyder på, at nogle islamistiske organisationer står bag angrebene. Hvis det er sandt, er det vigtigt at huske på, at det er repræsentanter for en ekstremistisk og voldelig form for islam, der har gjort brug af døden i deres afsporede kamp for det, de anser for at være rigtigt. Vi skal altså ikke give alle muslimer skylden for det hændte, for det er bestemt ikke alle muslimer, der sympatiserer med terroristernes handlinger. Giver vi alle muslimer skylden for tragedien, giver vi samtidig terroristerne et gratis point, for de er netop ude på at vække splittelse og had. Ved at give andre

skylden, for noget de ikke er skyld i, lader vi os styre af terroristerne, og den sejr har de bestemt ikke fortjent for den ubegribelige ondskab, de har udført.

Det skete er så ubegribeligt, at end ikke Gud kan give os en forklaring. Ikke desto mindre må vi fastholde, at han er til stede, selvom han synes borte. Gør vi det, kan vi også bede ham om at hjælpe de berørte med at læge sårene og gøre sorgen mulig at bære. Der ud over må vi hver især gøre, hvad vi kan for at lindre de berørtes sorg og smerte. En lille bitte smule lindring kan det give, at vi viser vores medfølelse for ofrene ved for eksempel at lægge en blomst eller tænde et lys.

Amen.

Bøn, Fadervor, velsignelse og bøn.

Lad os alle bede!

Gud,

mange er bange, meget er ødelagt.

Glæden er ikke til at finde.

I morgen findes ikke nu.

Vi beder dig:

Åbn dagene for os.

Lad os mærke, at vi ikke er alene.

Hjælp os til at passe på hinanden.

Vis os en vej af håb gennem dette mørke landskab.

Fader vor, du som er i himlene!
Helliget vorde dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje som i himlen således også på jorden.
Giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke i fristelse, men fri os fra det onde.
Thi dit er riget og magten og æren i evighed!

Amen.

Jeg vil bede jer om at rejse jer og modtage Guds velsignelse:

Herren velsigne dig og bevare dig!
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig!
Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred!
Amen.

Afsluttende bøn.

Lad os bede!

Gud, som et lyn fra en klar himmel

er dagligdagen forandret og væk.

Ulykken er sket.

Hør vores bøn.

Se til dem, der har mistet.

Se til dem, vi har haft i tankerne,
mens vi har tændt lys og lagt blomster.

Trøst og styrk os,

så vi kan bære

at være til,

og være til for hinanden.

Amen.